HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה אם תימצי לומר מטנפת חוזרת ויולדת בתוך שנתה יולדת ודאי אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה: אמר רבי שמעון אני ראיתי גדייה כו': מאי איכא בין תנא קמא לרבי שמעון [ו] איכא בינייהו דזעירי [ז] תנא קמא אית ליה דזעירי ור' שמעון לית ליה דזעירי ואיבעית אימא דכולי עלמא אית להו דזעירי והכא ביולדת למקוטעין קא מיפלגי [ח] לתנא קמא אינה יולדת למקוטעין לרבי שמעון יולדת ואיבעית אימא דכולי עלמא אינה יולדת למקוטעין והכא במקצת היום ככולו קמיפלגי לתנא קמא לא אמרינן מקצת היום ככולו לרבי שמעון אמרי' [ט] מקצת היום ככולו ואב"א דכ"ע אמרינן מקצת היום ככולו והכא במחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר קמיפלגי [י] והתניא

לימא מאן דאמר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה יולדת ודאי אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה: אמר רבי שמעון אני ראיתי גדייה כו': מאי איכא בין תנא קמא לרבי שמעון [ו] איכא בינייהו דזעירי [ז] תנא קמא אית ליה דזעירי ור' שמעון לית ליה דזעירי ואיבעית אימא דכולי עלמא אית להו דזעירי והכא ביולדת למקוטעין קא מיפלגי [ח] לתנא קמא אינה יולדת למקוטעין לרבי שמעון יולדת ואיבעית אימא דכולי עלמא אינה יולדת למקוטעין והכא במקצת היום ככולו קמיפלגי לתנא קמא לא אמרינן מקצת היום ככולו לרבי שמעון אמרי' [ט] מקצת היום ככולו ואב"א דכ"ע אמרינן מקצת היום ככולו והכא במחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר קמיפלגי [י] והתניא

לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה אם תימצי לומר מטנפת חוזרת ויולדת בתוך שנתה יולדת ודאי אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה: אמר רבי שמעון אני ראיתי גדייה כו': מאי איכא בין תנא קמא לרבי שמעון [ו] איכא בינייהו דזעירי [ז] תנא קמא אית ליה דזעירי ור' שמעון לית ליה דזעירי ואיבעית אימא דכולי עלמא אית להו דזעירי והכא ביולדת למקוטעין קא מיפלגי [ח] לתנא קמא אינה יולדת למקוטעין לרבי שמעון יולדת ואיבעית אימא דכולי עלמא אינה יולדת למקוטעין והכא במקצת היום ככולו קמיפלגי לתנא קמא לא אמרינן מקצת היום ככולו לרבי שמעון אמרי' [ט] מקצת היום ככולו ואב"א דכ"ע אמרינן מקצת היום ככולו והכא במחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר קמיפלגי [י] והתניא

לימא קסבר מטנפת כו' בתוך שנתה. כלומר בתוך שנתה לטיפה. אבל האי בתוך שנתה לגבי פלוגתא דרבי ישמעאל ורבי יהושע לא הוי אלא בתוך שנתה לילדה שהיא עצמה יולדה כדפרישית בריש [ז] הלכתא: **איכא בינייהו הא דזעירי.** ביום אחרון של ששה חדשים לילדתן ולא ביום תחלת חדש שביעי דהשתא כי יהבת [יא] (א) ל"ג דטיפון וה' חדשים דעיבור נמצא דילדו ביום אחרון של שנתן וכנכסות הן וצונתן לדיר להתעשר דבשנה אחת יולדו: **ורבי שמעון לית ליה דזעירי.** ולהכי קאמר שעשרה בתוך שנתה כלומר (ב) יום או יומים או עשרה ימים בתוך שנה שנולדו אלא עיכבו לילד עד יום אחרון של שנתן אע"פ שטיפו לסוף ששה: פי' אחר אני ראיתי גדייה שעשרה בתוך שנתה. כלומר בתוך אותה שנה שהיא עצמה יולדה. כילד לאחר שהיה לה חדש נתעברה וילדה לסוף ה' חדשים אלשה הבנות וחזרו הבנות ונתעברו לסוף חדשן וילדו לסוף ה' חדשים הרי שנה. לימא קסבר מטנפת וכו' בתוך שנתה כלומר בתוך השנה שהיא עצמה יולדה דמה שילדה לסוף ששה הוי כטיפון ולהכי אינה יולדת עוד עד חדש או עד חדשים בשנה שניה. ות"ק מייר כגון שעשרה בתוך שנתה שנולדה כר' שמעון ולקמן מפרש במאי פליגי והאי בתוך שנתה מפרשים כהאוא לגבי פלוגתא דרבי ישמעאל ורבי יהושע דאמרינן בריש הלכתא [כ.] במטנפת וכו' קמיפלגי: **פ"ק איס ליס דזעירי.** אין לך טיפון גדול מלידה ולהכי לא מלינא היא למיהדר ולילודי בתוך שנתה עד לאחר יום או יומים ורבי שמעון דלא נחית להכי סבר דמשכחת לה דהדרא וילדה בתוך שנתה דליס ליה דזעירי והשתא מלינן למימר דת"ק סבר דאפילו יולדת מחזרת ויולדת בתוך שנתה דהאי בתוך מפרשים לגבי בריש פירקין דלאו תוך ממש (ג) דוקא אלא בסוף יום או יומים. לשון זה אינו עיקר דאיכא פירכא למאן דדייק ביה דבנות היכי משכחת להו דילדו בתוך שנתן כגון שעיברו ביום אלשים לילדתן וילדו לאחר ה' חדשים ביום אחרון אי הכי נמי משכחת לה דתיהדר (ד) ותלד בתוך שנתה: [ו] **והתניא.** בניחותא: [ז] [ח] **גדייה אלש בנות.** בכרס אחד וכל בנותיה ילדו אלש אלש. להכי נקט אלש לשון נקבה דאי הוו זכרים לא הוו מתעשרי דאיכא ג' בכורות ותו לא פייסי עשר: **כולן** [ט] **נכנסים לדיר להתעשר.** יחד דכולן יכולין להיות נולדין מאלול לאלול האלש בנות ותשע בנותיהן דאי לא הוו נולדים בשנה אחת לא הוו מיעשרי אהדדי דבאחד באלול לאש השנה למעשר (ו) [ט] ואין מצטרפין אותן שנולדו לאחר אלול כדמפרש בפרק מעשר בהמה (לקמן דף מז:) והנך (ד) יכולין להיות [ז] בנות (ו) אלה בשנה אחת כגון שנולדו הבנות באחד באלול ונתעברו לסוף ששה חדשים וילדו קודם אלול [יא] ולמה לי למיתנא אלש בנות דילדו [ח] כולהו הג' בנות כו': **לימא קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה.** משעת טיפון עד סוף שנה והאי נמי אינה יכולה לילד הואיל וילדה אלש בנות בתחלת השנה. ולהכי נקט מטנפת [ה] דסד"א דמטנפת נמי שהא לילד כיולדת ובעי למיפשט נמי מינה סתמא אי כתנא קמא אי כר' יהושע דפליג לעיל במטנפת: ומשני **אפילו אם תימא לומר מטנפת חוזרת ויולדת.** (ו) שילדה ודאי אינה חוזרת דברי הכל היא: **איכא בינייהו דזעירי.** [יב] וכגון שטיפו הבנות לסוף ששה לילדתן בתחלת חדש שביעי תנא קמא דלא נקט לישנא דתוך אית ליה דזעירי דתו לא מקבלי זכר עד ראש חדש שמיני וימי עיבורן ה' חדשים שלימין אשתכח דלא ילדו עד יום אחד בשנה שניה ומשכחת לה אפילו הכי נכנסות יחד לדיר אימהות ובנות חוץ מן הזקינה כגון שהיתה שנה מעוברת ביום אחד בשנה שניה שלהן עדיין לא נקטו תוך שנתן ביום אחרון של שנה נולדו (ו) ומחוסרי זמן הן עד שבעת ימים ור' שמעון סבר מחוסר זמן הן עד דמתעשרי: והתניא

בירושלמי בפרק קמא דנדה דחמורה אע"פ שאינה יולדת למקוטעין פעמים שי"ב [יג] חדשי עיבורן לפי שנת החמה פעמים לפי שנת הלבנה דקאמר התם ר' חייא בר אשי הוה יתיב קמיה דרב חמתיה מבעית א"ל מה ה"ל חמרתי [יד] בעיא מילא דאמא בעי (מרבענא) שלא תצטנן א"ל אימתי עלה עליה זכר א"ל ביום פלן וחשיב א"ל בעיא היא עד כדון ותני כן [טו] שפיחת אינה פוחתת מימות הלבנה המוספת אינה מוספת על ימות החמה ואח"כ אמר שם [יח] וכל מילתיה דרבי יהושע פליג דאמר רבי יהושע בן לוי בקרות [ע] של בית [יט] רבי ממנה שוורים ויש

קיימא הא ועוד דמשום היא גופה שאם נתיר לשוחטו לאוכלו כשהוא בריא [יג] [יא] יכול לשוחטו כשהוא חולה וקרוב לפיהוק של מיתה דהשתא איכא ריעותא ואין לדקדק דר' שמעון בן גמליאל לא חיים למיעוט מהא דחייסי למיעוט רבי עקיבא ור' טרפון בפ' קמא דמכות (דף ז. ושם ד"ה דילמא) שמא במקום סייף הוה נקב ורבי שמעון בן גמליאל קאמר אף הן מרבים שופכי דמים בישראל דדילמא התם הוא דלא חיים משום [יד] דלשבינן כלא איפסר שאם כן לא [ט] יהרג אדם לעולם ואפילו ר' מאיר מודה כדקאמר בפ"ק דחולין (ד' יא:) והא דבעי למימר לרבי עקיבא דחלב פוטר ולא חיים למיעוט הוה מצי לאקשויי מהיא דמכות דחיים שמא במקום סייף נקב הוה [טו] ורשב"ג קאמר דלא חיים אלא דלא רצה להאריך ועוד אין נראה לרבינו תם לפרש כלל טעמייהו משום דחייסי למיעוטא דבהדיא חשיב [טו] לא לאפסר בפ"ק דחולין (דף יא: ושם) אלא אמרי רבנן דכשהיו שואלים לעדים ראיתם אם במקום סייף נקב הוה והם אומרים אין אנו יודעים בטוח עדותם אע"פ שאם לא היו שואלין היה נהרג מידי דהוה זה אומר בסייף הרגו וזה אומר באריכן הרגו דאין זה נכון אע"ג דאי לא שיילינן להו הוה נהרג ולא חייסינן דדילמא אי שיילינן מינייהו הוי מכחשי אהדדי ומיהו אין זה קושיא לאותשבו כלא איפסר דאיפסר כגון שנתגלה קרום של מוח ורואהו עדיין שאם ובחולין דחשבינן ליה לא איפסר לפי שדוחק להעמיד בו הפסוק ומאן דפטר סבר שבקיה לקרא דדחיק ומוקיע אנפשיה: **לימא** קסבר **מטנפת אינה חוזרת ויולדת תוך שנתה.** וכל שכן זו שילדה וולדות גמורים ובתוך שנתה לאו דוקא אלא גם אחר שנתה מעט דהא לאו באותה שנה נולדה הגדייה שאם כן תתעבר עם בנותיה ותא קמא לא חשיב לה אלא כלומר בת שנתה יום שאחר שנתה ופירש בקונטרס דהוי כר' ישמעאל ועדיפא מרבי ישמעאל והדין עמו [יז] דהא לרבי ישמעאל חוזרת ויולדת ביום ראשון של שנה שנייה דהא אית ליה מכאן ואילך ספק [יח] והקשה בקונטרס כיון דאינה נכנסת עמהן לוקמה כגון שנולדה היא בניסן וילדה לה באלול דאפשר לה לאחוז לילד עם בנותיה קודם אלול הבא ולא דק בלישניה דהא בסמוך אמרינן דתנא קמא אית ליה דזעירי והוא הדין שאין בהמה מתעברת אחר שנולדה בפחות משלשים יום א"כ צריך לשלשים יום לבד מה' חדשי העיבור והוה ליה למימר שנולדה [יט] כב"ה באדר:

תנא קמא אית ליה דזעירי. גם כאן פי' בקונטרס דימי עיבורה ה' חדשים שלמים משמע שרולה לומר של שלשים יום כמו [כ] שפירשנו לעיל ואי אפשר לומר כן כלל ולמאי דמוקי פלוגתייהו במקצת היום ככולו דצריך [ו] למות הכל מאחד באלול של שנה אלה זו לאחד באלול של שנה הבאה לשנת הלבנה לאחד באלול ראש השנה למעשר בהמה ולא משכחת לה בשום ענין אלא אם כן היו חדשי העיבור כפי חדשי הלבנה והשתא לתנא קמא לא אמרינן מקצת היום ככולו וכשנולדה באחד באלול לא [כא] קבלה זכר עד מלאת שלשים יום שנולדה דכיון דאמר זעירי אין טיפון פחות מל' יום כל שכן [כב] בתה והשתא שלמי אינהו ל' יום ביום ב' של תשרי דבעינן ל' יום מעת לעת כיון דאין מקצת היום ככולו ואלול חסר הוא וגו ביום אפשר [כג] להתעבר וה' חדשים של עיבור שלמי יום שני של אדר וגו ביום ילדה חשוב שלשים יום מעת לעת לבנותיה קודם שיקבלו זכר ויכלו ביום שלישי של ניסן וגו ביום נתעברו ונמצא שכלו ה' חדשי עיבורן ביום שלישי של אלול וגו ביום ילדו ורבי שמעון סבר דאמרי' מקצת היום ככולו וכלים שלשים יום ביום אחד של תשרי וגו ביום נתעברה ונמצא שכלו ה' חדשי העיבור ביום אחרון של שבט דמקצת היום ככולו וגו ביום ילדה חשוב שלשים יום לבנות ויכלו ביום אחרון של אדר שהוא חסר וגו ביום נתעברו ונמצא שכלים בכ"ט באב ה' חדשי העיבור ואין לתמוה על שפירש דחדשי העיבור של בהמה דקה לפי חדשי הלבנה דה"נ אשכחן דחדשי העיבור לפי שנת הלבנה דקאמר התם ר' חייא בר אשי הוה יתיב קמיה דרב חמתיה מבעית א"ל מה ה"ל חמרתי [יז] בעיא מילא דאמא בעי (מרבענא) שלא תצטנן א"ל אימתי עלה עליה זכר א"ל ביום פלן וחשיב א"ל בעיא היא עד כדון ותני כן [יח] שפיחת אינה פוחתת מימות הלבנה המוספת אינה מוספת על ימות החמה ואח"כ אמר שם [יח] וכל מילתיה דרבי יהושע פליג דאמר רבי יהושע בן לוי בקרות [ע] של בית [יט] רבי ממנה שוורים ויש

[א] [לעיל כ:], [ב] [בסמיס ד. וש"נ], [ג] נכו ל' ל"ק, [ד] מיהו ותלד בתוך שנתה הס"ד ואח"כ מה"ד ליטנא אחמינא גדייה שילדה אלש כו' והשאר נמחק ל"ק, [ה] שיך לעיל דף כ:, [ו] [ר"ש כ.], [ז] מולדים שם בנות ל"ק, [ח] מולהו בנות ל"ק, [ט] יבוא ל"ק, [י] נהרג אדם מעולם ל"ק, [כ] בכ"ח רש"ל, [ל] למעוט ל"ק, [מ] יולדת והשתא ל"ק, [נ] מעברתא והיא בעיא מילד ואתא בעי ל"ק, [ס] הפוחתת אינה פוחתת וכו' והמוספת ל"ק, [ע] של אנטוניוס היתה עובדה והרציני של בית ל"ק,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אינה וכו' כי יהבת להו אלשים דטיפון: (ב) ד"ה ור' שמעון וכו' כלומר עדיין היה יום או יומים: (ג) ד"ה מ"ק אית ליה וכו' ממש הוא דוקא וכו' ולשון וכו' אי סבי גדייה נמי משכחת וכו' בתוך שנתה הס"ד ואח"כ מ"ה גדייה שילדה אלש וד"ה והתניא בניחותא נמחק: (ד) ד"ה טולן נכנסים וכו' והנך בנות שלה יכולין להיות נולדין בשנה אחת כגון וכו': (ה) ד"ה לימא כו' דס"ד דמטנפת: (ו) ד"ה ומשני וכו' בשילדה ולאי אינה חוזרת ויולדת דבכי: (ז) ד"ה איכא וכו' נולדו הס"ד ואח"כ מ"ה מחוסרי:

רבינו גרשום

הבנות והאימהות: לימא מדלא תנא הכי ותיהדר איהי אלא וכל בנותיה ילדו שלש ש"מ קסבר מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה הילכך צריך שיאמר וכל בנות ילדו ג': מאי איכא בין תנא קמא לר' שמעון. שניהן שוין שאין הזקנה מתעשרת עמהן: תנא קמא אית ליה דזעירי והני ג' בנות טיפנו בתחילת חדש שביעי לילדתן וטיפנו ל' יום שלימין ולא מצי ילדי בתוך שנתן אלא בתחלת שנה שניה הילכך לא אמר תנא קמא בתוך שנה: ור' שמעון. דאמר בתוך שנתן ודאי לית ליה דזעירי אלא טיפנו פחות מל' ולדו בתוך שנתן ולתנא קמא אינה יולדת למקוטעי להכי לא אמר בתוך שנה: ואית דמפרש ר' שמעון דאמר אני ראיתי גדייה (בשעורשה) [שעישרה] בתוך שנתה קסבר דהגדייה והבנות בנות שנה אחת הן ונכנסות עמהן להתעשר כגון שנולדה גדייה בר"ח אלול ולסוף ל' יום נתעברה ולסוף שבט ילדה ג' בנות ולסוף ל' יום בר"ח ניסן נתעברו אותן ג' בנות ולסוף אב ילדו כל אחת ב' בנות הוו לה שיתא וג' אמהות והזקנה הרי י' כולן בנות שנה אחת ומתעשרין בנות שנתן: ולא מיסתבר הכי חדא דקשיא מאן דאמר מאי איכא בין תנא קמא לר' שמעון דהא קא חזינן דר' שמעון בעי זקנה בהדייהו ותנא קמא לא בעי. ועוד קשיא לי שמעתא דלעיל סברי דר' יהושע: כולי עלמא אמרינן מקצת היום ככולו. ודאי יולדות בתוך שנתן: ובמחוסר זמן פחות מח'

היום ככולו ומשכחת שפיר שהבנות ובנות הבנות יתעשרו תוך השנה ממש ואפילו תהיה פשוטה אבל אין רצה לומר שעשרה עמהן הגדייה אלא ה"פ שעשרה שיצא ממנה מתעשרין תוך שנתה אפילו בשנה פשוטה ולהכי לא משכחת לה לפי שיטת הקונטרס דפי' התוס'

עיקר: [יא] בריא יבא לשוחטו: [יב] דחשיב כלא: [טו] נקב הוה אלא דלא רצה הישאר נמחק: [טו] חשיב ליה לא אפשר כו' אלא אומר ר"ש דכשהיו: [יז] עמו דלר' ישמעאל תיכת דהא ל"ש: [יח] ספק ואפילו ביום ראשון של שנה שניה: [יט] בכ"ח באדר: [כ] שפ' נמי לעיל:

[כא] לא מקבלה זכר כו' משנולדה דכיון: [כב] אפשר לה להתעבר וה' חדשי העיבור שלמי ביום שני אדר: [כג] חדש עיבורה לפי: [כד] חמרתי מעברא והיא בעיא מילד בעיא מעברתא שלא: [כה] כן הפוחת אינה: [טו] תיבת וכל נמחק:

[טו] בית מלכות היתה עוברת והרביעי של בית רבי:

[ו] דזעירי דאמר דזעירי אין טיטנף פחות משלשי' יום תנא: [ז] מיפלגי תנא קמא סבר אינה יולדת למקוטעין ור' שמעון סבר אמרינן: [ח] קמיפלגי ת"ק סבר אינו נכנס לדיר להתעש' ור"ש סבר נכנס לדיר להתעשר והתניא: [ט] בריש שמעתא הס"ד: [י] יהבת להו ל': [יא] תיבות והתניא בניחותא נמחק: [יב] גדייה וכו' דוקא נקט גדייה לאשמעינן דאפי' מהרה להתעבר בכל יכולת אי אפשר לה לילכנס עם בנות בנותיה להתעשר דאין היא ובנותיה יולדות תוך שנתה עד יום א' בשנה שנייה כדלקמן והאי דנקט ג' בכל בנותי' כיון דאיכא חדא דלא סגי בלא שלש נקט שלש בכולהו כדלקמן מטנפת אינה חוזרת ויולדת בתוך שנתה וכ"ש זו שילדה ולדות גמורים. בתוך שנתה לאו דוקא דהא לאו בתוך שנתה ממש היא שאלמלא כן אף היא תצטרף אלא בתוך שנתה יום שאחר שנתה וכו' ישמעאל ועדיפא מדרבי ישמעאל ואי קשיא כיון דאינה נכנסת עמהם לוקמא כגון שנולדה היא בניסן וילדה באלול דאפשר לה לחזור ולילד עם בנותיה קודם אלול הבא וליתני וכל בנותיה ילדו תרתי תרתי לאו פרכא היא מדנקט ת"ק גדייה ולא נקיט עז לאפוקי מדר"ש אתא לאשמעינן אע"ג דמקרבין להו לגבי הדדי אי אפשר לכולן להוליד בשנה אחת שתהא הזקנה נכנסת עמהן לדיר הילכך בכל כמה דמצי לקרובי בהו מקרבינן: מאי ביניייהו כלומר פלוגתייהו הוו במאי: דזעירי כיון דלא קבלה זכר כל ל' שאחר הטיגוף או אחר לידה כ"ש דבתה אינה מקבלת זכר עד מלאת לה ל' יום ואי עיבורה ל' יום שלימים הרי ששה וכן לבנותיה הרי י"ב חדש שלימים יולדת למחר: לית ליה דזעירי וכן הבת מתעברת תוך חדשה מקצת היום של גמר חודש הטיגוף. ה"ג ואי בעית אימא דכ"ע מקצת היום ככולו והכא במחוסר זמן וכו' ת"ק דלא תנא תוך סבר אע"ג דאפשר להן להוליד תוך שנתן דבריום אחרון של שנה נולדה מ"מ מחוסרים זמן הן עד ז' ימים ור"ש סבר מחוסר זמן מתעשרי והתניא בניחותא וכו' כן נמצא בכל הספרים כ"י שבידי וזה הנוסח של התוס' בפירוש רש"י ז"ל: [יא] כולן נכנסות לדיר להתעשר בנותיה ובנותיהן יחד: [יב] למעשר בהמה ואין כו' שנולדו קודם אלול עם אותן שנולדו לאחר אלול: [יג] להיות בני שנה אחת: [יד] אלול שעשרה תוך שנתה והיא נכנסת עמהן דתוך שנתה ילדו היא ובנותיה הס"ד ומה"ד ולמה לי למתני ג' כלל בלידת הבנות הס"ד מתיבת ולמה עד סוף העמוד מוקף בחצי לבנה כי אינו מפי' רש"י: [טו] דזעירי. ובקונטרס פי' כגון שטנפו הבנים לסוף ששה ללידתן בתחלת חדש שביעי ולת"ק דלא נקט לישנא דתוך אית ליה דזעירי דתו לא מקבלה זכר עד ראש חדש שמיני וימי עיבורן ה' חדשים מלאים אשתכח דלא ילדו עד יום אחד בשנה שניה ומשכחת לה דאפ"ה נכנסות יחד לדיר האמהות והבנות חוץ מן הזקינה כגון שהיתה שנה מעוברת דיום אחד בשנה שניה שלהן עדיין ר"ח אב הוא ור"ש דנקט תוך שנתה ממש לית ליה דזעירי עכ"ל וצריך פי' לפירושו ונראה דמשו"ה נקט לסוף ר' ללידתן דבציר מהכי אינן יכולות לטנף הזקינה אינה יכולה להתעשר עמהן אפילו בשנה מעוברת שהרי צריכה שתהא בת שלשים קודם שתתעבר אבל לר"ש דלית ליה דזעירי ומקצת

[יג] בפרק קמא דנדה דחמורה אע"פ שאינה יולדת למקוטעין פעמים שי"ב חדשי עיבורן לפי שנת החמה פעמים לפי שנת הלבנה דקאמר התם ר' חייא בר אשי הוה יתיב קמיה דרב חמתיה מבעית א"ל מה ה"ל חמרתי [יד] בעיא מילא דאמא בעי (מרבענא) שלא תצטנן א"ל אימתי עלה עליה זכר א"ל ביום פלן וחשיב א"ל בעיא היא עד כדון ותני כן [טו] שפיחת אינה פוחתת מימות הלבנה המוספת אינה מוספת על ימות החמה ואח"כ אמר שם [יח] וכל מילתיה דרבי יהושע פליג דאמר רבי יהושע בן לוי בקרות [ע] של בית [יט] רבי ממנה שוורים ויש

[יד] בית מלכות היתה עוברת והרביעי של בית רבי: